

Скривена историја четрдесетог стиха - број шест

Једанаест

Jeff Pippenger
2026-04-02

Док приступамо проучавању скривене историје, размотрићемо и унутрашњу и спољашњу линију пророштва, за које се сада разуме да су усклађене са историјом од времена краја у четрдесетом стиху до закона о недељи у четрдесет првом стиху. Унутрашња линија те пророчке историје означена је књигом Откривења, у једанаестом поглављу и једанаестом стиху. Спољашња линија означена је књигом пророка Данила, у једанаестом поглављу, једанаестом стиху. Спољашња линија Данила 11 — једанаести стих — дошла је у историји 2014. године, а унутрашња линија Откривења 11 — једанаести стих — дошла је у историји 31. децембра 2023. године. Спољашња линија представља републикански рог звери из земље, а унутрашња линија представља протестантски рог звери из земље.

Сједињене Државе

Књига Откривења препознаје један главни народ као предмет последњих дана. Тај народ је звер из земље која приморава цео свет да се клања папској звери из мора. Књига Откривења препознаје један главни народ, једну конфедерацију од десет народа и једну лажну цркву. Народ су Сједињене Америчке Државе, звер из земље из тринаестог поглавља; лажна црква је звер из мора из тринаестог поглавља; а библијска зла конфедерација од десет царева јесу Уједињене нације. Те три силе, представљене као аждаја, звер и лажни пророк у Откривењу шеснаест, воде свет ка Армагедону.

Сваки од њих је појединачно препознат у једанаестој глави Данила, у стиховима четрдесет до четрдесет пет, где лажна црква долази своме крају између мора и славне свете горе у четрдесет петом стиху, што се географски подудара са Армагедоном из Откривења. Четрдесети стих почиње 1798. године, када је звер из мора, то јест лажна црква, задобила смртоносну рану, а одломак се завршава том васкрслом звери из мора, која је блудница из седамнаесте главе Откривења, умирући по други пут, те се тако одломак окончава управо тамо где је и започео. Главни народ и у књизи Откривења и у Данилу јесу Сједињене Државе, звер из земље из тринаесте главе Откривења, главе побуне. Звер из земље је такође и лажни пророк у шеснаестој глави Откривења, а у четрдесетом стиху једанаесте главе Данила она су кола, лађе и коњаници.

Половичне истине уопште нису истина

Народ који је у последњим данима предмет и Данила и Откривења јесу Сједињене Америчке Државе, а једанаесто поглавље Данила започиње тиме што изричито поистовећује последњег председника те нације. Ова истина је утврђена библијска чињеница коју

лаодикийски адвентисти седмога дана одбацују скривајући се иза полуистине. Полуистина иза које се скривају у вези с овом темом јесте њихово слагање да су управо Сједињене Америчке Државе и звер из земље из Откривења тринаест, као и лажни пророк из шеснаестог поглавља; ипак, они одбијају да виде да је Доналд Трамп један од главних предмета библијског пророштва у последњим данима. Бог се никада не мења, и када је деловао у односу према Египту, фараон је био један од главних предмета пророчке историје; затим, у Вавилону, Навуходоносор и Валтасар су именом наведени. Кир је именом наведен. Дарије је именом наведен. Библија изричито поистовећује последњег владара звери из земље, и то није узгредно помињање. Адвентизам зна ко су Сједињене Америчке Државе у пророштву о последњем времену, али не може да увиди да се Бог у сваком пророчком сценарију обраћа и народу и његовом вођи, и да све те раније свете историје приказују последње дане.

Труба у последњем виђењу

Donald Trump је први предмет у Danilovom последњем виђењу, које представља врhunac свих пророčkih виђења, не само у књизи пророка Данила, него и целој Библији.

Тема последње визије пророчке историје унутар Божје Речи јесте Доналд Трамп. Он је симбол који идентификује кораке спољашњег пророчанства последњих дана скривене историје четрдесетог стиха. Он је такође веза која идентификује и успоставља унутрашњу линију сто четрдесет и четири хиљаде. Сто четрдесет и четири хиљаде јесу протестантски рог на звери из земље из Откривења тринаест, а Доналд Трамп представља републикански рог исте те звери. Звер је Устав Сједињених Америчких Држава, како је представљен уставном републиканском влашћу која је у почетку поставила раздвајање између два рога, али која их на крају сједињује у обличје папске морске звери.

Сестра Вајт изнова и изнова доводи у везу златни лик из треће главе Данила са законом о недељи последњих дана; дакле, кога представља Навуходоносор? Адвентизам ће вам рећи да су то Сједињене Америчке Државе, звер из земље из тринаесте главе Откривења, што је исто што и тврдња да је Вавилон бацио Седраха, Мисаха и Авденага у огањ. Библија као онога који је био одговоран у време закона о недељи означава Навуходоносора, па ко је Навуходоносор, ако то није председник који влада када ускоро дође закон о недељи?

Три

Данилово последње виђење, које је виђење реке Хиддекел, подељено је на три поглавља, од којих се свако подудара са обележјима трију анђела из Откривења четрнаест. Та три поглавља представљају првог, другог и трећег анђела, али она такође представљају и Данилову последњу поруку. Његова прва порука из првог поглавља такође представља три анђела из Откривења четрнаест, и тиме је печат Алфе и Омеге стављен на прво поглавље и на виђење реке Хиддекел.

Данилово последње виђење постављено је на оквир јеврејске речи „истина“, која се састоји од првог, тринаестог и последњег, двадесет другог слова јеврејског алфабета. Десето

поглавље приказује Данила као ученика пророштва који је преображен из Лаодикијца у Филадельфијца двадесет другог дана. Данилу се затим даје сила да разуме незапечаћено умножење знања представљено у дванаестом поглављу. Прво и последње поглавље овог виђења приказују Данила као симбол сто четрдесет и четири хиљаде, који су истински ученици пророштва.

„Какво год да је човеково умно напредовање, нека ни за тренутак не помисли да нема потребе за темељним и непрестаним истраживањем Светога писма ради веће светлости. Као народ, позвани смо да појединачно будемо проучаваоци пророштва.“ Testimonies, volume 5, 708.

Прво поглавље препознаје исте истине као и виђење на реци Хидекел, а прво поглавље виђења на реци Хидекел препознаје исту истину као и његово треће и последње поглавље. Књига пророка Данила носи потпис Алфе и Омеге, јер прво поглавље препознаје процес испитивања у три корака вечног јеванђеља, а тако и дванаесто поглавље. Затим, у оквиру три поглавља која чине Данилово последње виђење, прво поглавље је алфа, а треће поглавље је омега. То је у складу са Даниловим првим испитом о томе коју храну да једе, и његовим трећим и последњим испитом када му је судио Навуходоносор после три године. Алфа-испит у Данилу 1 односио се на методологију проучавања Библије, представљену једењем или вавилонске хране или вегетаријанске хране.

Danilova vernost metodologiji „red po red“ omogućila je da bude nađen tako da „u svakoj stvari mudrosti i razumevanja, za koju ih car питаše, nađe ih deset puta boljima od svih vračara i zvezdočataca koji behu u svemu carstvu njegovom.“ U omega dvanaestom poglavlju, mudri su ti koji razumeju sve stvari mudrosti, koje se umnožavaju kada se proročka Reč otpечат. Dvanaesto poglavlje jeste omega prvom poglavlju, a takođe je i omega desetom poglavlju, alfi viđenja o Hidekelu. U toj alfa-desetoj glavi, Danilo se učvršćuje u duhovnom iskustvu, što je usklađeno sa mudrima koji se učvršćuju u intelektualnom iskustvu u dvanaestom poglavlju. Prvo poglavlje naglašava da je upravo metodologija biblijskog proučavanja ono što učeniku proroštva omogućava da se učvrsti u istini i duhovno i intelektualno kako bi bio zapečaćen.

Представљајући истинске проучаваоце пророштва у последњим данима, Данило и тројица достојних јесу мудри који не само да разумеју умножавање знања које је откривено у време краја 1989. године, него такође разумеју и умножавање знања 11. септембра. Коначно, они разумеју откривено умножавање знања 31. децембра 2023. године.

У свом трагању за Божјом пророчком светлошћу, они се мењају из лаодикијског покрета адвентиста седмога дана од сто четрдесет и четири хиљаде у филадельфијски покрет од сто четрдесет и четири хиљаде. Када до те промене дође, они се одвајају од оних који су побегли од виђења огледала.

Порука о људској побуни

Десета и дванаеста глава односе се на сто четрдесет и четири хиљаде, јер су оне први и трећи корак у оквиру истине. Пошто буду оснажени унутрашњим искуством визије огледала

из десете главе, заједно са просветљењем незапечаћеним разумевањем Данила дванаест, они треба да објављују поруку о људској побуни. Порука о људској побуни представљена је књигама Данила и Откривења, а порука побуне постављена је унутар пророчког оквира царстава библијског пророштва изложеног у Данилу. Пророчка симболика сведочанства о људској побуни у књизи пророка Данила у потпуности је представљена у једанаестој глави. Једанаеста глава је историја која почиње окончањем Вавилона и почетком Мида и Персијанаца. Она, дакле, почиње смртном раном Вавилона, која је предслика смртне ране папства из 1798. године. Када смртна рана папства буде исцељена ускоро долазећим законом о недељи, оно постаје глава троструког савеза аждаје, звери и лажног пророка. Тада је оно жена која јаше звер у Откривењу седамнаест, а на челу те жене написано је: Вавилон велики. Ускоро долазећим законом о недељи бива исцељена смртна рана и Вавилона и папства.

Људска побуна, представљена од времена Вавилона па све до краја света, чини оквир књиге пророка Данила, а једанаесто поглавље јесте спољашња пророчка порука која бележи ту побуну последњих дана. То сведочанство о побуни, које се налази у једанаестом поглављу, подудара се са и налази се унутар последњих шест стихова тог поглавља. Последњих шест стихова јесу порука о људској побуни, а тих последњих шест стихова представљено је са и унутар скривене историје четрдесетог стиха. На тај начин књига пророка Данила своди се на једно поглавље, које се затим своди на шест стихова тог истог поглавља, а које се потом своди на скривену историју последње половине једног стиха.

Једанаесто поглавље представља тринаесто слово, којему претходи прво, а следи последње слово хебрејског алфабета, а прво и последње увек су исти. Прво поглавље приказује мудре како се одвајају од лудих код визије огледала, а последње поглавље приказује мудре како се одвајају од лудих при распечећењу. Надахнуће нас обавештава да је запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде „утврђивање у истини, и умно и духовно“. Десето поглавље приказује запечаћење сто четрдесет и четири хиљаде духовно, а дванаесто показује умно. Десето поглавље приказује три додира и три сусрета са небеским бићима. Дванаесто поглавље приказује тростепено очишћење мудрих, које се остварује умножењем умне пророчке истине, као „очишћени, убељени и окушани“. Као што десето поглавље има два симбола тројке, са три додира и три небеска сусрета, тако дванаесто поглавље има тростепени процес испитивања, као и три временска пророчанства.

Три небеска сусрета у десетом поглављу носе печат истине, јер је прво и последње небеско биће које ступа у додир с Данилом био анђео Гаврило, а средишње биће био је Михаило. Три анђела, али је Христос био анђео у другом кораку. Та три додира представљају поступно, тростепено оснажење Данила. Унутар овог одломка Данило три пута препознаје визију као у огледалу, и тиме смешта те три визије као у огледалу у оквир седам референци на визију mareh у десетом поглављу. Два пута је јеврејска реч mareh преведена као „изглед“, а два пута као „виђење“, а још три пута преведена је као „виђење“. Тих „још три пута“ нису mareh, него женски облик речи mareh, а то је marah. Десето поглавље има три додира поступног оснажења, три небеска сусрета који носе печат истине и три визије као у огледалу

које су део седам референци на појаву Христа.

Изглед

Два пута када је mareh преведено као појављивање подударају се са два пута када је преведено као визија. Заједно они препознају Христа као симбол који се појављује као путоказ у пророчкој историји. У десетом поглављу Откривења, један анђео силази и ставља једну ногу на земљу, а другу на море. Сестра Вајт нас обавештава да тај анђео није био „нико мањи од самог Исуса Христа“. Анђео из Откривења десет јесте „појављивање“ Христа у пророчкој историји. Он се појављује у тринаестом стиху осмог поглавља Данила као Палмони, а од петог поглавља Откривења па надаље појављује се као Лав из Јудиног племена. Данило представља оне последњих дана који следе пророчке појаве Христа, куда год Он пошао. Ако су верни да тако чине, бивају доведени до визије огледала, одакле неверни беже.

Тростепено очишћење из дванаестог поглавља, засновано на разумевању знања које се умножава када се неко пророштво отвори, праћено је трима „временским пророштвима“, која представљају три засебна испуњења за сваки од трију стихова. Хиљаду двеста и шездесет година из седмог стиха, хиљаду двеста и деведесет година из једанаестог стиха и хиљаду три стотине и тридесет и пет година из дванаестог стиха означавају три стиха, од којих сваки садржи временско пророштво које се испунило у историји, а потом су га милерити препознали као историјску потврду поруке коју су објављивали. Предсказање у стиху, историјско испуњење и милеритска примена те историје сведоче о испуњењу та три пророштва у последњим данима. Али милеритска примена времена више није важећа, те се временске одреднице у тим стиховима морају примењивати као симболи, а не као време. Симболика је у стиховима успостављена применом самог стиха, историјског испуњења стиха и милеритског излагања поруке.

Хронологија људске побуне у једанаестом поглављу испреплетена је савезима, споразумима и заветима. Људски завети који су представљени у историји једанаестог поглавља стављени су у супротност са Божанским заветом.

„У последњим данима историје ове земље, Божји завет са Његовим народом који држи Његове заповести треба да буде обновљен.“ Review and Herald, 26. фебруар 1914.

Рим успоставља читаво виђење, а када се папски Рим први пут ословљава у једанаестом поглављу, она се поистовећује као „они који остављају свети завет“. Унутрашња линија у једанаестом поглављу Књиге пророка Данила, која је уједно и унутрашња линија у оквиру скривене историје четрдесетог стиха, представља оне који улазе у завет с Богом у последњим данима, а спољашња линија поистовећује оне који напуштају тај исти завет. Приликом приказивања класе која неће имати користи од умножавања знања у последњим данима, њихова спољашња историја уткана је на пророчкој нити прекршених људских уговора.

У унутрашњу линију сто четрдесет и четири хиљаде уткано је више симбола и приказа савезног односа Бога са Његовим народом остатка последњих дана. Симбол броја „једанаест“ једна је од тих истина, а чињеница да једанаести стих једанаестог поглавља поистовећује спољашњу и унутрашњу визију последњих дана наглашена је тиме што Исаија у једанаестом поглављу, и у једанаестом стиху, одређује сврху и дело Божјег савезног народа последњег дана.

И десиће се у тај дан да ће Господ опет, по други пут, подићи руку своју да поврати остаток народа свога, који остане, из Асирије, и из Египта, и из Патроса, и из Куша, и из Елама, и из Синара, и из Емата, и са острва морских. Исаија 11:11.

Расејање

У последњим данима остаток Божјег народа биће двапут расејан, те ће морати да буде сабран. Седми стих дванаесте главе Данила указује на расејање Божјег народа у последњим данима, представљајући тако хиљаду двеста шездесет дана као симбол расејања.

И чух човека обученог у лан, који беше над водама реке, кад подиже своју десну руку и своју леву руку ка небу, и закле се Оним који живи довека да ће бити за време, времена и по времена; и кад доврши расејавање силе светог народа, све ће се ово свршити. Данило 12:7.

Два сведока била су расејана у једанаестом поглављу Откривења након што су дала своје сведочанство.

И када сврше своје сведочанство, звер која излази из бездана заратиће с њима, и надвладаће их, и побиће их. И њихова мртва тела лежаће на улици великога града, који се духовно зове Содом и Египат, где је и Господ наш разапет. И многи из народа и племена и језика и нација гледаће њихова мртва тела три дана и по, и неће допустити да се њихова мртва тела положи у гробове. И они који живе на земљи радоваће се због њих, и веселиће се, и слаће дарове један другоме, јер су ова два пророка мучила оне који живе на земљи. Откривење 11:7–10.

У наредном стиху, једанаестом стиху, два сведока васкрсавају из своје смрти на улици Содома и Египта. Ту исту смрт Језекиљ приказује као долину расутих, мртвих, сувих костију. Два сведока представљају републикански и протестантски рог који су били убијени 2020. године. Протестантски рог је умро због свог лажног предсказања од 18. јула 2020. године, а републикански рог је умро на покраденим изборима 2020. године. Исаија поистовећује да, када сведоци буду васкрснути, што он означава као сабирање по други пут, ти сведоци постају застава која сабира раднике једанаестог часа.

И у тај дан биће корен Јесејев, који ће стајати као застава народима; њега ће тражити незнабошци; и почивалиште његово биће славно. И догодиће се у тај дан, да ће Господ опет, по други пут, пружити руку своју да поврати остаток народа свога, који преостане, из Асирије, и из Египта, и из Патроса, и из Хуса, и из Елама, и из Синара, и из Емата, и са острва морских. И подићи ће заставу народима, и сабраће прогнане Израилеве, и

расејане Јудине скупиле са четири краја земље. Исаија 11:10–12.

Када Господ по други пут пружи своју руку да сабере, Он сабира „изгнанике Израиљеве“. „Изгнаници Израиљеви“ постају застава незнабошцима, и због тога морају бити изгнани пре него што буду сабрани. Били су изгнани у Језекиљеву долину мртвих костију, и пошто једном беху побијени, лежаху на улици где и Господ наш беше распет, док се други ред радовао.

Чујте реч Господњу, ви који дрхћете од речи Његове; ваша браћа, која вас мрзеше, која вас изгоњаху имена Мога ради, говораху: Нека се Господ прослави; али Он ће се јавити на вашу радост, а они ће се постидети. Исаија 66:5.

Оне који дрхте пред Божјом Речју избацују њихова браћа која их мрзише. Јеремија указује на оно што се догађа браћи која су мрзела заставу.

Зато овако говори Господ: Ево, довешћу на њих зло, од којег неће моћи утећи; и ако завапе к мени, нећу их услишити. Јеремија 11:11.

Контекст једанаестог стиха јесте Божји завет, а сви пророци говоре о последњим данима, тако да је завет о коме се овде говори обнављање завета са сто четрдесет и четири хиљаде.

Реч која дође Јеремији од Господа, говорећи: Чујте речи овога завета и кажите их људима Јудиним и становницима Јерусалима; и реци им: Овако вели Господ Бог Израиљев: Проклет био човек који не слуша речи овога завета, који заповедих оцима вашим у дан кад их изведох из земље Египатске, из пећи гвоздене, говорећи: Слушајте глас мој и творите их, по свему што вам заповедам; и бићете ми народ, и ја ћу вам бити Бог; да бих испунио заклетву којом се заклех оцима вашим, да ћу им дати земљу у којој тече млеко и мед, као што је данас. Тада одговорих и рекох: Амин, Господе.

Тада ми Господ рече: Објави све ове речи по градовима Јудиним и по улицама јерусалимским, говорећи: Чујте речи овога завета и извршујте их. Јер сам озбиљно опомињао оце ваше од дана кад их изведох из земље египатске па све до данас, устајући рано и опомињући, говорећи: Послушајте глас мој. Али не послушаше, нити пригнуше ухо своје, него сваки хођаше по тврдокорности злого срца свога; зато ћу пустити на њих све речи овога завета, које им заповедих да творе; али их не творише.

И Господ ми рече: завера се налази међу људима Јудиним и међу становницима Јерусалима. Они се вратише безакоњима својих праотаца, који не хтедоше да чују моје речи; и пођоше за другим боговима да им служе; дом Израиљев и дом Јудин раскинули су мој завет који учиних с њиховим оцима. Зато овако говори Господ: ево, пустићу на њих зло од кога неће моћи утећи; и мада ће вапити к мени, нећу их услишити. Јеремија 11:1–11.

Тему суда над лаодикејским адвентизмом седмога дана, коју Јеремија поистовећује, Језекиљ понавља у једанаестом поглављу, једанаестом стиху.

Овај град неће вам бити лонац, нити ћете ви бити месо усред њега; него ћу вам судити на граници Израиљевој. Језекиљ 11:11.

Надахнуће непосредно поистовећује запечаћење из девете главе Језекиља са управо тим истим запечаћењем сто четрдесет и четири хиљаде у Откривењу седмој глави. Једанаести стих једанаесте главе једноставно представља наставак Језекиљевог непрекинутог излагања о суду над Црквом адвентиста седмог дана, коју Сестра Вајт поистовећује са Јерусалимом из девете главе Језекиља. Они који нису примили печат бивају осуђени и уништени у виђењу од девете до једанаесте главе.

Виђење 9/11 у Језекиљу поистовећује неверне као оне који бивају изведени изван Јерусалима да им се суди, и тиме означава коначно раздвајање оних који тврде да су последња црква, приказана у књизи Откривења. Симбол „једанаест, једанаест“ представља завет у који сто четрдесет и четири хиљаде ступају с Богом. Када се ти бројеви саберу, они представљају двадесет и два, што је десетина од двеста двадесет, једног од симбола сједињења Божанства с човечанством.

Двеста двадесет година између 677. и 457. године пре Христа повезују Данилово пророчанство о две хиљаде и три стотине дана са Мојсијевим временским пророчанством о седам времена. Много тога се може препознати у тих двеста двадесет година као симболу дела помирења које је отпочело када су се та два пророчанства заједно испунила 1844. године. Много тога се може изложити о ономе што је симболички представљено бројем двадесет и два као десетком од двеста двадесет, као што је случај и са бројем једанаест. Оно што желим овде да истакнем јесте однос између једанаест и двадесет и два.

Наставићемо ове мисли у следећем чланку.